

Гоце Дѣлчевъ

За тебе, Македонио мила,
Живѣхъ, борихъ се и умрѣхъ,
Отдадохъ младостъ, духъ и сила,
Но тебъ свободна не видѣхъ.

Свободна си сега! Ликувамъ,
Макаръ и въ земнитѣ недра,
Защото твоята пѣсень чувамъ
И чувамъ нашето „ура“!

Братя Миладинови

Отровени въ тъмница черна,
О, Македонио, умрѣхме,
Съ отворенъ взоръ съ тѣга безмѣрна
Че тебъ свободна не видѣхме.

Свободна си сега — ликувай!
Недей жалѣ, че въ гроба тлѣемъ —
Ний пакъ сме живи, майко, чувай:
Съ тебъ заедно и ние пѣемъ.

Хиляди македонски мъченици

Найдохме смъртъ въ тегла нечути
Въ изгнание, въ затворъ, въ окови
Отъ зли тирани — стари, нови —
Но новитѣ по-лоши, люти.

Сега възкрѣсна въ тебе роба,
О, Македонио безценна!
И всички викаме отъ гроба:
Ура! Ура! Живѣй! Осанна!

Самуилъ

Орелъ по бойнитѣ полета,